

[Poulsgaard]

Råd, men de andre partier har ikke ønsket at gå ind i den. Det gør de så nu, og det kan vi da kun hilse med tilfredshed.

Men jeg ved ikke, om man kan blive ved med at hilse det, der kommer ud af alle disse fagre ord og papirdynger, med tilfredshed. Bare denne beretning siger jo lidt om, hvad det er, vi har arbejdet med i 33 år. Skulle vi ikke snart til at yde vor manddomsgerning nu? Hvor lang tid skal man have, inden man bliver voksen? 33 år er lang tid, og hvad har resultatet været? Det har været uendelig lidt og uendelig magert. Måske derfor er der ikke den helt store interesse for Nordisk Råd i den danske befolkning. Det kunne man måske tænke lidt over.

Man kunne måske også tænke lidt over det, man nu er i gang med. Fra den 2. marts skal folketinget hjem en uge – de af medlemmerne, der ikke sidder i Nordisk Råd – folketingssalen skal bruges til Nordisk Råds møde. Ja vel. Vi skal hjem en uge før også, fordi vi skal hjem og drive EF-valgkamp – nogle skal i hvert fald. 14 dage dér.

Vi har i dag fået nogle choktal, der viser et underskud på betalingsbalancen af en størrelsesorden, så man simpelt hen tror, det er løgn. Og ganske rigtigt har socialdemokratiet i dag bebudet en forespørgselsdebat om de samme tal. Vi har hele skattereformen, der skal på plads. Vi skal også hjem på sommerferie til grundlovsdag. Hvornår har regeringen egentlig tænkt at folketinget skulle få tid til at arbejde med de alvorlige problemer, når man skal bruge en hel uge til at holde Nordisk Råd?

Og hvad ellers? Alle de kønne ord og smukke tanker, der bliver udtrykt heroppefra, ja, men hvad er det rent konkret? Hvad er der sket?

Jeg kan da tage sådan noget som lastbilkørsel. Hvordan generer nordmændene f.eks. ikke de danske vognmænd? Her var der noget helt konkret at tage fat på. Er der sket noget?

Hvad med boykot af Sydafrika, hvor jeg godt ved at det ikke er regeringen, men et flertal i dette folketing, der gennemtrumfer en boykot over for Sydafrika, men hvor selv de svenske socialdemokrater ikke vil være med? Dér harmonerer det nordiske samarbejde heller ikke så godt.

Hvad med bekæmpelse af AIDS f.eks., hvor man i Sverige har en langt, langt skrap-

pere bekæmpelse end i Danmark, hvor den danske regering ikke vil røre de svenske forslag med en ildtang. Man kunne jo blive ved at nævne alvorlige problemer, som man ikke får løst.

Man holder nogle fine middage og drikker nogle cocktails og den slags ting, og så får vi nogle kæmpeoverskrifter i avisen om, at en eller anden har fundet en hashklump, som han har taget med til en eller anden nordisk session.

Det kunne måske være, at befolkningen efter 33 år ønsker at se resultater, man ønsker at se noget arbejde udført.

Jeg tror ikke, at vi kan stemme for denne beretning.

Dorte Bennedsen (S):

Som det fremgår af beretningen, blev der sidste år vedtaget et forsøg med et ungdomsrejsekort, gældende for unge under 26 år til rejser i Norden. På trods af, at det tog meget lang tid at få det markedsført, man kom sent i gang med annonceringen, og på trods af, at det i sig selv er vanskeligt at indkøre sådanne nye kort, blev der dog, så vidt jeg husker, solgt omkring 1.500 kort i Danmark og noget færre i de øvrige lande. Der var en enig, stærk positiv holdning på Nordisk Råds session sidste år omkring dette kort. Trafikministrene og senere statsministrene har i november og december måned over for kommunikationsudvalget udtrykt sig positivt om kortets videreførelse.

Så hører vi nu i går, at de fire statsbaner har meddelt, at de ikke vil have noget ungdomsrejsekort i 1986, fordi det ikke er – som de udtrykker det – »kommercielt interessant«.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad regeringen agter at foretage sig i denne forbindelse. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han finder det acceptabelt.

For det første begrebet: det er ikke »kommercielt interessant«. Hvordan måler man egentlig det, og er det overhovedet en brugbar målestok i denne sag? Eller anser ministeren det ikke for at være af fundamental betydning for også nordisk forståelse fremover, at vi giver ungdommen lejlighed til at opleve Norden, således som der var total enighed om på rådssessionen i 1985 i Reykjavik?